

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: V. A., narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Niebauerem,
sídlem Berounská 107, 270 61 Lány,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námítky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 16. 3. 2022, č. j. X, jímž žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. c) a podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) snížila žalobci od 6. 4. 2022 výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 16. 12. 2021 jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 40 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, a to z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov dne 16. 12. 2021 konstatoval, že žalobce je v prvním stupni invalidity podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a ke stejnému datu určil i tuto změnu. Žalovaná pak na základě závěrů posudkového lékaře vydala rozhodnutí č. j. X ze dne 16. 3. 2022, které žalobce napadl námitkami. Lékařka České správy sociálního zabezpečení, pobočka Ústí nad Labem, MUDr. D. H. pak dospěla k závěru, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Posudková lékařka učinila tento závěr, aniž by podrobněji zkoumala jeho zdravotní stav. Žalobce je toho názoru, že posudková lékařka nemohla učinit odpovídající představu o jeho zdravotním stavu, neboť neprovedla osobní prohlídku a rozhodla od stolu. Žalovaná pak na základě závěrů posudkové lékařky vydala rozhodnutí o námitkách, kterým žalobcovo námitky zamítla a rozhodnutí ve svém obsahu potvrdila.
3. Žalobce poukázal rovněž na skutečnost, že mezitím utrpěl další úraz, který se projevil zhoršením jeho zdravotního stavu, což žalobce dokládá lékařskými zprávami od MUDr. S. ze dne 12. 8. 2022 (v německém jazyce), kde jsou uvedeny diagnózy dle mezinárodní klasifikace nemocí, in concreto S.06.0, S.01.9, V99, E79.0, Z.04., S30.0 L. Žalobce podotkl, že právě jeho zdravotní stav se podílí zásadně na vzniku takových úrazů při činnostech, které je žalobce nucen vykonávat s ohledem na jeho stupeň invalidity, který mu byl nejprve změněn ze třetího stupně na druhý a následně pak na první stupeň, a to i za okolnosti, že se jeho zdravotní stav zhoršil, což uváděl i ve svých námitkách proti rozhodnutí č. j. X ze dne 16. 3. 2022.
4. Žalobce má za to, že posudková lékařka nezhodnotila jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, aby tak byla schopna relevantně stanovit procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce dle vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobce dále uvedl, že jeho denní aktivity jsou zásadně omezeny, trpí bolestmi a nejvíce je omezen ve zvedání břemen. Žalobce tvrdil, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav věci. S ohledem na tyto skutečnosti žalobce navrhoval, aby soud svým rozsudkem zrušil napadené rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná ve svém vyjádření připomněla, že rozhodnutí ze dne 13. 3. 2022, č. j. X, bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 16. 12. 2021, podle kterého se v případě žalobce jedná o invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %. Žalovaná uvedla, že rozhodnutí o zamítnutí námitek ze dne 13. 7. 2022, č. j. X, bylo vydáno na základě lékařského posudku ze dne 20. 6. 2022, jenž byl vypracován pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a ustanovení § 8 odst. 9 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona o důchodovém pojištění a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %, která se ve smyslu ustanovení § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Žalovaná byla toho názoru, že takto vypracovaný lékařský posudek splňuje požadavek úplnosti, celistvosti, přesvědčivosti a ve svém obsahu se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. S ohledem na námitky žalobce žalovaná souhlasila s provedením důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Závěrem žalovaná sdělila, že předmětem sporu je zjištění, zdali k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobce některému ze tří stupňů invalidity dle ustanovení § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Pro tento účel se vychází ze zdravotní dokumentace, soustředěné právě k tomuto datu. Z uvedeného důvodu proto nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci datované po datu vydání napadeného rozhodnutí.

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 24. 4. 2022 žalobce uvedl, že před deseti lety utrpěl zranění obratle při pádu ze střechy a musel podstoupit operaci. Z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu byl shledán invalidním pro invaliditu třetího stupně. V době, kdy začal žalobce opět pracovat, došlo k přehodnocení jeho zdravotního stavu, načež byl uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně. Po určité době podal žalobce novou žádost o posouzení zdravotního stavu. Následným rozhodnutím však byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně. Žalobce se pozastavil nad tím, že lékařský posudek, na základě kterého byl uznán invalidním v prvním stupni, byl vyhotoven od stolu a bez předchozí prohlídky žalobce. K vypracovanému posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí pak poznamenal, že při vyšetření mu bylo sděleno, že jeho zdravotní dokumentace není příliš rozsáhlá a je s podivem, že nedochází ani na rehabilitace. Žalobce se též pozastavil na jednáním posudkové komise, která se při jeho vyšetření zaměřila i na jeho ruce, které dle jejich slov měly známky upracovanosti, byly špinavé a prý jevíly známky práce, které jsou běžně vykonávány v autodílně. Podle žalobcova tvrzení, nejsou předmětem šetření a zdravotních obtíží jeho ruce, nýbrž jeho záda.
7. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě, posudek posudkové komise označila za úplný, objektivní a přesvědčivý a s ohledem na jeho závěry navrhla, aby soud žalobu zamítl.
8. Soud při tomto jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 16. 2. 2023 včetně protokolu o jednání posudkové komise.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečněném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 16. 12. 2021 posudkovým lékařem
MUDr. F. I. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Chomutov. Tento lékař posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, a to v kapitole XIII., odd. E, položce 1c. Míra poklesu pracovní schopnosti činí podle posudkového lékaře 40 %. Stav byl zhodnocen jako trvalý. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 16. 3. 2022 rozhodnutí č. j. X, jímž žalobci snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
12. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 20. 6. 2022, který vypracovala pro Českou správu sociálního zabezpečení, posudková lékařka Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení (dále jen „LPS“) MUDr. D. H. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 13. 7. 2022, kterým byly námitky žalobce zamítnuty a bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí ze dne 16. 3. 2022 s odůvodněním, že u žalobce nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu druhého stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 40 %.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *„pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“* Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že *„pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dosazenému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

15. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že *„za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“* V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
16. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že *„je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“*
17. V projednávané věci tedy byla žalobci snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %.
18. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda u žalobce skutečně došlo ke vzniku invalidity a zda tento stav trval ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce potřebnou dobu pojištění získal.

19. Soud podotýká, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost vždy nutně provést zjišťovací lékařskou prohlídku pro účely posouzení žádosti o invalidní důchod s osobní účastí posuzovaného (viz též rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21). Zákon o organizaci provádění sociálního zabezpečení totiž v § 8 odst. 2 dává správnímu orgánu, který je příslušný k posouzení žádosti, možnost o zjišťovací lékařskou prohlídku požádat. Vlastní vyšetření lékaře, který plní úkoly OSSZ, patří mezi podklady pro rozhodování o žádosti o invalidní důchod, které odst. 8 téhož ustanovení vyjmenovává v demonstrativním výčtu. Z ničeho nelze dovodit, že by žadatel o invalidní důchod musel být posudkovým lékařem, respektive posudkovou komisí, osobně vyšetřen. Jedná se pouze o možnost, kterou žalovaná, posudkoví lékaři či posudková komise mají (srov. rozsudek NSS z 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019-24, nebo z 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 21/2012-30, bod 14). Skutečnost, že žalobce před vydáním správního rozhodnutí nebyl osobně vyšetřen, nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci.
20. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky LPS, o míře poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti.
21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek ze dne 16. 2. 2023 byl vypracován po studiu a zhodnocení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov, spisové dokumentace námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. Š. a vlastního přezkoušení žalobce při jednání posudkové komise. Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení žalobcem předložených lékařských zpráv uvedených shora pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 35 %, z funkčního hlediska se tedy jednalo o invaliditu prvního stupně.
22. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je vleklý bolestivý vertebrogenní syndrom bederní v kombinaci se stavem po stabilizačně fixačním operačním výkonu v oblasti traumatického postižení Th/L přechodových obratlů bez klinických známek spinální leze, bez motorického postižení končetin bez nutnosti používání kompenzačních a opěrných pomůcek. Proto posudková komise hodnotila míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XIII., oddílu E, položce 1c. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti komise stanovila na 35 % (rozmezí určené pro toto postižení je 30 % až 40 %). Posudková komise, na rozdíl od předešlých posudkových lékařů, zvolila střední hranici procentní míry poklesu pracovní schopnosti vzhledem k ostatním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

komorbiditám. Na samotné dominující onemocnění by posudková komise zvolila dolní hranici 30 %, protože posuzovaný neměl v klinice časté projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým deficitem, nebyla přítomna symptomatologie neurogenního močového měchýře ani závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Žalobce chodil přiměřenou chůzí bez nutnosti používání opěrných a kompenzačních pomůcek. Analgetiky neužíval pravidelně a každodenně, spíše sporadicky. Z vyhodnoceného zdravotního stavu žalovaného je pak dle posudkové komise zřejmé, že došlo k procentní míře poklesu pracovní schopnosti o 35 % a z funkčního hlediska se tak jedná o invaliditu prvního stupně. Posudková komise závěrem dodala, že žalobce byl schopen nadále vykonávat obecně dělnická povolání s možností dodržování režimu vertebropata ve zkráceném pracovním úvazku. Komise rovněž konstatovala, že žalobce má středoškolské vzdělání s maturitou a je tedy zcela jistě schopen zastávat i technicko-administrativní práce.

23. Soud zhodnotil výše citovaný posudek posudkové komise ze dne 16. 2. 2023, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního přezkoušení žalobce. Posudková komise shodně jako posudková lékařka LPS a posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov vyhodnotila, že je žalobce invalidní v prvním stupni invalidity, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti je v rozmezí 35-40 %. Na rozdíl od posudkové lékařky LPS a posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení však posudková komise konstatovala, že v případě žalobce došlo k poklesu pracovní schopnosti o 35 %. To však nemění nic na skutečnosti, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť pro tento stupeň se relevantní hranice pohybuje v rozmezí 30 až 40 %. Z pohledu soudu je předmětný posudek úplný a přesvědčivý.
24. S výše popsány závěry posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 16. 2. 2023 doplňován či v dané věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo aby došlo k jinému znaleckému zkoumání žalobcova zdravotního stavu. Takové požadavky v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná, ani samotný žalobce, poté co byli s citovanými posudky seznámeni. Žalobcův zdravotní stav byl posouzen nezávislými posudkovými lékaři a posudkovou komisí, přičemž všichni dospěli ke shodnému posudkovému závěru, že je žalobce invalidní v prvním stupni. Soud nemá pochybnost o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť posudkové závěry se ve svém obsahu toliko nelišily. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
25. Soud nijak nezpochybňuje existenci ani dlouhodobost žalobcových zdravotních obtíží, které nepochybně působí komplikace a omezení v jeho životě, nicméně zdůrazňuje, že přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, což se v tomto případě nestalo, neboť oba posudkoví lékaři ve správním řízení i posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v soudním řízení shodně dospěli k závěru, že míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti nečiní více než 40 %. Podle názoru soudu tak byl žalobce v souladu s řádně zjištěným skutkovým stavem shledán invalidním v prvním stupni invalidity.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou o posuzování invalidity. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
28. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, který existoval v době rozhodování žalované, a případné zhoršení zdravotních obtíží, ke kterému mohlo dojít po tomto datu, popřípadě vznik nových zdravotních obtíží, nemohou být v tomto řízení nijak zohledněny. Soud je totiž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. výslovně vázán tím, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a nemůže tudíž brát v potaz změny zdravotního stavu, jež nastaly později. Dále soud poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným k tomu příslušnými posudkovými lékaři, resp. posudkovou komisí, kteří jsou povoláni k tomu, aby zhodnotili zdravotní stav, určili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti i samotnou míru poklesu pracovní schopnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 24. dubna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.